

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. De cavenda perturbatione animi in adversis. Quod Christus semel
suis, hoc in omni semper casu, tibi dicit. Non turbetur cor tuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

firmitas animi, mera est infirmitas; cum si quis animo firmus & constans esset, sibi magis attenderet, nec ita vanè præsumeret. Deinde verò statim atque præsumit, sibi relinquatur, diminuitur Gratia, lumina, & divina quævis auxilia, quibus destitutus homo, quid est nisi folium, quod vento rapitur, nisi stipula sicca, nisi mera infirmitas, nisi prona in lapsum, & ad omne genus peccati ruitura indoles, unde nunquam emergat: Sic Deus dicitur, præsumentes de se, & de sua virtute gloriantes humiliare.

Adde, quod, qui præsumit, quantumcunque auxilii & divinæ gratiæ cœlitus offeratur, vix ad illud attendit, sive ut in eo fidat, sive ut fideliter ei cooperetur & adhæreat: Sed quasi securus de rei exitu, cætera negligit, & in negligentia suæ pœnas infirmitatem illam refert, quam de se & de aliis deplorat David: *Infirmata est in paupertate virtus mea; INFIRMATI sunt, nec fuit qui adjuvaret.* O verè deplorandam infirmitatem!

III. PUNCTUM.

NIMIA ergo firmitas, infirmitas: Quia sic præsumptio castigatur, ut qui nimis se posse audeat, minus possit. *Androimus superbiam Moab: superbus est valde: superbia eius &*

arrogantia eius, & indignatio eius, plusquam fortitudo eius. Unde & concludit Prophetia, *Et relinquetur parvus & modicus, nequaquam multus.* Hinc apud psaltes Regius: *Posuisti firmamentum eius, formidinem;* id est, in quo vanè firmabatur, & nimis præfidebat, illud ipsum est, quo formidandum in modum perit: illud ipsum est, quod esse debet causa formidinis, ne deinceps sic vanè efferatur. Illud denique ipsum est, quod est firmamentum eius, si bene formidet & timeat, prout ait Scriptura: *Oculi Domini super timentes eum, protector potentis, firmamentum virtutis, tegimen ardoris, & umbraculum meridiani, deprecatio offensio- nis, & adiutorium casus, exaltans animam, & illuminans oculos, dans sanitatem, & vitam & benedictionem.* Et alibi brevius, *In timore Domini fiducia fortitudinis.*

Vide ergo, ut sic formidinem & timorem Domini ponas firmamentum tuum: ne si firmamentum tuum in alio statuas, vel in ipso Domino, non servatis servandis, ipse ponat firmamentum tuum formidinem, id est, vertat in ruinam, quod ad salutem esse firmius præsumebas. *Quoniam obtinuit Dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum in ea.* Vide in 3. parte, Dominica 10. & Sabbato infra hebdomadam 14.

FERIA TERTIA.

DE CAVENDA PERTURBATIONE animi in Adversis.

AD HÆC CHRISTI DOMINI VERBA:

Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, & in me credite. In domo patris mei, mansiones multe sunt: si quo minus dixissem vobis, quia vado parare vobis locum. Ioan. 14.

VERITAS PRACTICA.

Quod Christus semel suis, hoc in omni semper casu, tibi dicit, *Non turbetur cor tuum.*

RATIO EST, Quia cum Dominus dixit suis ne turbarentur, idcirco dixit propter tria, qua

subjungit, sedanda perturbationis animi motiva potentissima. Sed illa ipsa tria motiva concurrunt in omni casu, ut te pariter moveant ad sedandam animi perturbationem, undecunque ortam. Ergo quod Christus semel suis, hoc in omni casu dicit, non turbetur cor tuum, quod certe est potentissimum in adversis subsidium.

I. PUNCTUM

Non semel quidem hoc præceptum si-
ve consilium de cavenda perturbatione
animi in adversis, propositum suis
discipulis Christus Dominus. Iam enim illis
ante præceperat, *Videte ne turbemini: & Nolite
terreri.* Tū verò hūc etiā in eodē suo sermone
bis repetit; *Non turbetur cor vestrum; NON
turbetur cor vestrum neque formidet.* Nec sanē
frusta sic toties; nam cūm perturbatione animi
plerumque solet impedire fructū, qui ex ad-
versitate colligi potest, gravius est & damno-
sius perturbari, quā quævis adversa perpeti:
proindeque diligenter præcavenda talis per-
turbatio; neque semel tantum, sed pluries in-
culcandum fuit monitum. At nihilominus in
Veritate proposita, dicitur semel dictū a Do-
mino, quia scilicet pro uno & eodem accipi-
tur totum illud quod dixit & fecit dum vive-
ret, sicut ipse ait Patri: *Opus consummavi, quod
dedisti mihi ut faciam.*

QUOD itaque semel Christus suis, hoc in omni
semper casu tibi dicit, **NON TURBETUR COR
TUUM.** Est enim eadem prorsus ratio, cur ita
sit semper verum & semper efficax in omni
adverso casu ad sedandam commoti cordis
perturbationem, sicut cūm dixit Christus tuis.
Atque hæc ratio non una sed triplex est, quæ
deducitur ex ipsius Christi Domini verbis, quæ
supra relata sunt, & quæ hūc modò sunt ex-
pendenda. *Creditis in Deum,* inquit, *& in me
credite,* quasi diceret, Nonne creditis Divinam
Providentiam? Nonne creditis nihil prorsus
adversis vobis posse cōtingere, nisi Deo ac me-
ipso permittente & volente? Ego autem non
permittā vobis quidquam accidere quod no-
ceat, imò quod non proficit, si mecū ad vigilare
vultis. Quapropter ne turbetur cor vestrum,
quia vobiscum sum, & me præse, nihil erit
damni & detrimēti. Sicut cūm in mari & in
exorta tempestate illis dixit, *habete fiduciā, ego
sum, nolite timere.* O quis tūm diffidat? quis
turbetur? *Obmutui & non aperui os meum;* in-
quit Psaltes, *quoniam tu fecisti.* Atque hæc pri-
ma ratio, quæ petitur à divina providentia.

Secunda continetur his verbis: *In domo pa-
tris mei mansiones multe sunt.* Et horum sensus
est ad perturbationem animi in adversis vali-
dè reprimendam multum idoneas & efficax;
Ne turbemini, quasi adversum vobis aliquid

acciderit, non enim est illud adversum, quod
mansionem vestram in domo Patris mei pa-
rat: & cum multæ sint, eæque variæ mansio-
nes, multa etiam & varia ab unoquoque sunt
toleranda, ut eò tandem perveniat, quod per
illas tolerantias disponitur. *O si vidisses sancto-
rum in cælo coronas perpetuas! O si tibi hæc sape-
rent, & profundè ad cor transirent, quomodo au-
deres vel semel conqueri? Nonne pro vita æterna
cuncta laboriosa sunt toleranda?* Hæc & plura
libro tertio de Imitatione Christi, capite qua-
dragesimo septimo, & quadragesimo octavo.

Tertia denique ex his deducitur, quia *vado
vobis parare locum,* nempe per passionē & cru-
cem. Sic enim patiendo & moriendo paravit
nobis locum in cælo; licet enim prædestinan-
do paraverit mansiones, tamen etiam operando
parat, inquit sanctus Augustinus; Quæ confi-
deratio certè plurimum potest in adversis: nā
si Christo sic patendum fuit, ut mihi locum
pararet, quanto id mihi satius, ne parato exci-
dam loco? Unde aprè Apostolus, *Per patientiā* Heb. 12.
*curramus ad propositum nobis certamen, aspiciē-
tes in Authorem fidei & Consummatorem Iesum,
qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confu-
sione contempta, atque in dextera sedis Dei sedet.
Recogitate enim eum, qui talem sustinuit à pec-
catoribus adversum semetipsum contradictionē,
ut ne fatigemini animis vestris deficientes. Non-
dum enim usque ad sanguinem resitistis, adver-
sus peccatum repugnantēs. Nonne est ita?*

II. PUNCTUM

SED illa ipsa tria motiva concurrunt in omni
casu, ut te pariter moveant ad sedandam ani-
mi perturbationem, undecunque ortam. Quid
enim horum deesse? An quidquam potest tibi
evenire sine Divina Providentia? Respon-
de. An verò illud, quod Deo permittente sic
tibi accidit, aliud esse potest, quā quod pro-
fit cælo promerendo? quam vis vel peccatum
esset, si inde profectum, qui capi potest, ca-
pias, proderit ad salutem; *diligentibus enim
Deum omnia cooperantur in bonum,* inquit A-
postolus. **NEQUE,** ut ait sanctus Hierony- Rom. 8.
mus, *bonus Deus mala permitteret, nisi esset æquè
omnipotens, ut ex his bona faceret.*

Denique nonne exemplum Christi æquè
valet ad hunc particularem casum, atque ad
alios? Quid tibi est in hac adversitate tua,
quod Christus non præviderit, & quod si al-
teri

Ed 40.

teri evenisset, non idem atque tu contra posset objicere? Quod si verò sic liberum esset omnibus, suos quosque sensus particulares obtendere, quis tandem libens volens patretur, & quis esset, cui non diceret Deus, *An condemnabis me, ut te iustifices? Interrogabo te, & indica mihi, nunquid irritum facies iudicium meum, & condemnabis me, ut tu iustificeris?* Attende ad hoc, quidquid te in illo tuo casu contradicentem facit, & conturbat, mera est contradictio naturalis appetitus, quam nisi reprimis, foves ut justam, quam si justam putas, injustum facis Deum: Deum accusas & condemnas. O qualis illa impietas!

III. P U N C T U M.

Mal. 37.

Q UOD Christus igitur semel suis, hoc in omni semper casu tibi dicit, NON TURBETUR COR TUUM. Nam si valet in aliquo, valet in omni casu propter rationes allatas, quæ sic univèrsim concludunt non esse permittendam cordi perturbationem, ut in particulari quolibet casu sit ita concludendum. Aut si casus esset, in quo id negaretur, vix id affirmari posset de alio: vix ad ullam calamitatis speciem non turbaberis, si non ad omnem sis paratus, & nisi dicas cum Davide, *quoniam ego in flagella paratus sum.* Quidquid contra opponat appetitus in praxi, perinde rejiciendum existima, sicut si univèrsim persuadere vellet, nihil tibi omnino esse patiendum.

Vellè sine nihil omnino pati in hac vita? Non auderes affirmare, quia tot testimoniis contra convincerere, ut te puderet nò id vellere, quod volendum tam apèrtè videres. Cum igitur natura corrupta non ausit univèrsim

contra omnes adversitates proclamare, fingit se habere tantum, quod isti particulari opponat; sed mera fictio est & deceptio. Sic enim, ut dixi, de unaquaque singillatim dicit, quod non audet de omnibus, & sic nunquam in praxi & actu veller pati. Quomòrem audi Dominum, & tum tibi potissimum loquentem audi, cum obloquitur appetitus; *Quid est quod loqueris fili? cessa conqueri, considerata meâ & aliorum sanctorum passione; Nondum usque ad sanguinem restitisti; parum est, quod tu patieris in comparatione eorum, qui tam multa passi sunt, tam fortiter tentati, tam graviter tribulati, tam multipliciter probati & exercitati.* Vide reliqua, libro tertio de Imitatione Christi, capite decimo nono. Et quæ tota hebdomade, imò & tota quadragesima sequuntur Veritates huic conformes.

Et prima verò parte huc transferri possunt hæc quatuor.

Non contristabit justum, quidquid ei acciderit.

Die decima Ianuarii.

Nò quia mala sunt, perturbamur in adversis: sed quia perturbamur, adversa mala sunt.

Dominica 4. post Epiphaniam.

Nisi probe paratus sis ad adversa, nec ad ipsa prospera bene paratus es.

Feria sexta hebdomade quinta post Epiphaniam.

Quàto minus murmuramus, aut omnino tacemus flagellati à Domino: tantò altius altissimum ejus Dominium prædicamus.

Feria 2. hebdomade 6. Vide in aliis, verbo *Adversitas.*

FERIA QVARTA
DE CHRISTO DOMINO, VT
est exemplar Constantia & via vera
ad perfectionem.

Ego sum via, & veritas, & vita. Ioan. 14.

VERITAS PRACTICA.

Melius est in via claudicare, quam præter viam fortiter ambulare.

Verba sunt sancti Augustini de Christo Domino expresse agentis, ut infra videbitur.

SENSUS autem verborum, & Veritatis propositæ hic est, quòd sicut melius est peccatorem